BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. spalio 26 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės Iranui siekiant užkirsti kelią platinti branduolinius ginklus — Lėšų įšaldymas — Ieškinys dėl panaikinimo — Pareiga motyvuoti“

Byloje T-53/12

CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd, įsteigta Singapūre (Singapūras), atstovaujama solisitoriaus S. Drury, advokatų K. Adamantopoulos ir J. Cornelis,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą B. Driessen ir V. Piessevaux,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1), 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1245/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 319, p. 11), ir 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, p. 1), tiek, kiek jie susiję su ieškove,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová (pranešėja), teisėjai K. Jürimäe ir M. van der Woude,

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. liepos 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd* yra pagal Singapūro teisę įsteigta bendrovė, vykdanti laivybos kompanijos atstovo veiklą.

* Proceso kalba: anglų.

2 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant paveikti Irano Islamo Respubliką, kad ji nutrauktų su branduolinių ginklų platinimu susijusią veiklą arba branduolinių ginklų siuntimo į taikinį sistemų kūrimo veiklą.

3 Ieškovės pavadinimas 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1245/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 319, p. 11), buvo įrašytas į 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1), VIII priede pateiktą sąrašą.

4 Dėl šio įrašymo ieškovės lėšos ir ekonominiai ištekliai buvo įšaldyti, kaip numatyta Reglamento Nr. 964/2010 16 straipsnio 2 dalyje.

5 Kiek tai susiję su ieškove, Įgyvendinimo reglamente Nr. 1245/2011 nurodyti tokie motyvai:

„[*Islamic Republic of Iran Shipping Lines* (IRISL)] fiktyvi bendrovė, nuosavybės teise priklausanti IRISL arba jos kontroliuojama.“

6 2011 m. gruodžio 5 d. laišku, kurį ieškovė, jos teigimu, gavo 2011 m. gruodžio 13 d., Europos Sąjungos Taryba pranešė ieškovei apie jos pavadinimo įtraukimą į Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktą sąrašą.

7 2011 m. gruodžio 15 d. laišku ieškovė paprašė Tarybos perduoti jai visus dokumentus, susijusius su jos atžvilgiu Įgyvendinimo reglamente Nr. 1245/2011 išsakytais teiginiais. Taryba patvirtino šio laiško gavimą 2011 m. gruodžio 19 d.

8 2011 m. gruodžio 19 d. ieškovė paprašė Tarybos peržiūrėti sprendimą įtraukti ją į Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktą sąrašą.

9 2012 m. sausio 19 d. ieškovė nusiuntė Tarybai faksimilę, kurioje paprašė patikslinti 2011 m. gruodžio 15 ir 19 d. laiškuose pateiktų prašymų nagrinėjimo terminus. Tos pačios dienos elektroniniu laišku Taryba patvirtino gavusi faksimilę.

10 2012 m. kovo 23 d. laišku Taryba atsakė į 2011 m. gruodžio 15 ir 19 d. laiškus ir pažymėjo, kad po peržiūros atmetė ieškovės prašymą išbraukti jos pavadinimą iš Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateikto sąrašo. Šiuo klausimu ji patikslino, kad net jei ieškovė iš tikrųjų nepriklausė *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* (IRISL), pastaroji naudojosi ja kaip fiktyvia bendrove atliekant mokėjimus kitai bendrovei P., kuriai numatytos ribojamosios priemonės ir kuri pati vykdė veiklą Viduriniuose Rytuose IRISL sąskaita. Be to, Taryba pažymėjo, kad ketina pakeisti Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede nurodytus motyvus, kiek tai susiję su ieškove.

11 Kadangi Reglamentas Nr. 961/2010 buvo panaikintas 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 88, p. 1), Taryba įtraukė ieškovės pavadinimą į šio reglamento IX priedą. Todėl nuo šio momento ieškovės lėšos ir ekonominiai ištekliai įšaldomi remiantis minėto reglamento 23 straipsnio 2 dalimi. Ieškovės atžvilgiu nurodyti motyvai yra identiški motyvams, išdėstytiems Įgyvendinimo reglamente Nr. 1245/2011.

Procesas ir šalių reikalavimai

12 Pareiškimu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. vasario 12 d., ieškovė pareiškė šį ieškinį.

13 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną, ieškovė pateikė prašymą taikyti pagreitintą procedūrą, kaip numatyta Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 a straipsnyje. 2012 m. kovo 8 d. sprendimu Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) patenkino šį prašymą.

14 2012 m. kovo 26 d. Taryba pateikė atsiliepimą į ieškinį.

15 2012 m. balandžio 26 d. Bendrasis Teismas paprašė šalių pateikti jam pastabas dėl ieškovės, IRISL ir P. ryšių. Šalys įvykdė šį prašymą per Bendrojo Teismo nustatytą terminą.

16 2012 m. gegužės 16 d. Taryba pateikė Bendrajam Teismui papildomas pastabas, kuriose tvirtino, kad ieškovė gaudavo pinigų iš su IRISL susijusių bendrovių, būtent I., K., O. ir C., arba pati pervesdavo joms pinigus siekdama išvengti IRISL skirtų ribojamųjų priemonių poveikio.

17 2012 m. birželio 6 d. ieškovė pateikė pastabas dėl šių teiginių.

18 Per 2012 m. liepos 11 d. posėdį buvo išklausytos šalių žodinės pastabos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

19 Ieškinyje ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011 ir Reglamentą Nr. 961/2010 tiek, kiek jie susiję su ieškovės įrašymu į Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktą sąrašą, ir kad tokio panaikinimo poveikis būtų nedelstinas,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

20 Per posėdį ieškovė pataisė savo reikalavimus ir paprašė taip pat panaikinti Reglamentą Nr. 267/2012 tiek, kiek jis susijęs su jos įrašymu į šio reglamento IX priede pateiktą sąrašą.

21 Taryba Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

22 Ieškovė pateikia tris pagrindus, susijusius, pirma, su akivaizdžia tariamų jos ryšių su IRISL vertinimo klaida, antra, su pareigos motyvuoti pažeidimu, trečia, su teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu. Be to, ji prašo, kad galimo ginčijamų aktų panaikinimo poveikis būtų nedelstinas.

23 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti ieškovės pataisytų reikalavimų priimtinumą.

Dėl ieškovo pataisytų reikalavimų priimtinumo

24 Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 11 punkto, pareiškus ieškinį Reglamentas Nr. 961/2010, kurį iš dalies pakeitė Įgyvendinimo reglamentas Nr. 1245/2011, buvo panaikintas ir pakeistas Reglamentu Nr. 267/2012. Per posėdį ieškovė taip pataisė pirminius kaltinimus, kad ieškiniu siekiama panaikinti visus šiuos aktus (toliau visi kartu – ginčijami aktai). Taryba pažymėjo, kad neprieštarauja dėl tokio pataisymo.

25 Šiuo klausimu reikia priminti, kad jeigu vykstant procesui reglamentas, kuris tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su asmeniu, pakeičiamas kitu aktu, kurio dalykas tas pats, jis turėtų būti laikomas nauju faktu, leidžiančiu ieškovui pataisyti savo reikalavimus ir ieškinio pagrindus. Iš tiesų, jeigu iš ieškovo būtų reikalaujama pareikšti naują ieškinį, būtų pažeistas gero teisingumo vykdymo ir proceso ekonomijos principas. Be to, būtų neteisinga, jeigu nagrinėjama institucija, atsikirsdama į Europos Sąjungos teisme

pateiktame ieškinyje pareikštus kaltinimus, galėtų iš dalies pakeisti ginčijamą sprendimą ar pakeisti jį kitu sprendimu ir remtis šiuo pakeitimu procese taip, kad kitai šaliai būtų užkirstas kelias taikyti savo pirminius reikalavimus ir ieškinio pagrindus vėlesniam sprendimui arba pateikti papildomus reikalavimus ar ieškinio pagrindus (pagal analogiją žr. 2008 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran prieš Tarybą*, T-256/07, Rink. p. II-3019, 46 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

26 Dėl termino, per kurį reikalavimai gali būti pataisyti, Bendrasis Teismas mano, kad SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje nustatytas dviejų mėnesių terminas iš principo taikytinas tiek tuo atveju, kai aktą prašoma panaikinti ieškiniu, tiek tuo atveju, kai tai daroma pataisant reikalavimus dėl ankstesnio panaikinto ir aptariamu aktu pakeisto akto vykstant procesui.

27 Iš tikrųjų ši išvada pagrįsta aplinkybe, kad normos, susijusios su ieškinių terminais, yra viešosios tvarkos normos ir teismas jas turi taikyti taip, kad užtikrintų teisinį saugumą ir subjektų lygybę prieš įstatymą (2007 m. sausio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *PKK ir KNK prieš Tarybą*, C-229/05 P, Rink. p. I-439, 101 punktas), o vykdydamas teisingumą nediskriminuotų ir nesielgtų šališkai (1987 m. sausio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Misset prieš Tarybą*, 152/85, Rink. p. 223, 11 punktas).

28 Vis dėlto taikydamas šio principo išimtį Bendrasis Teismas mano, kad šis terminas netaikytinas šioje byloje, nes, viena vertus, ginčijamas aktas ir juo panaikintas ir pakeistas aktas suinteresuotojo asmens atžvilgiu turi tą patį dalyką, jie pagrįsti iš esmės tais pačiais motyvais ir yra iš esmės to paties turinio, skiriasi vien jų taikymo laiko atžvilgiu sritys, o kita vertus, reikalavimų pataisymas grindžiamas ne kokiu nors nauju pagrindu, aplinkybe ar įrodymu, o tik tuo, kad buvo priimtas aptariamas aktas, kuriuo panaikintas ir pakeistas ankstesnis aktas.

29 Tokiu atveju, kadangi pirminiu ieškiniu nustatytas ginčo dalykas ir teisinis pagrindas keičiami tik laiko aspektu, aplinkybė, kad reikalavimai taisomi po aptariamo dviejų mėnesių termino, nedaro įtakos teisiniam saugumui.

30 Todėl šio sprendimo 28 punkte išdėstytomis aplinkybėmis ieškovė gali taisyti savo reikalavimus ir ieškinio pagrindus, net jei taisoma pasibaigus SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje numatytam dviejų mėnesių terminui.

31 Šiuo atveju, kadangi visos šio sprendimo 28 punkte nurodytos sąlygos yra patenkintos, darytina išvada, kad ieškovė gali prašyti panaikinti Reglamentą Nr. 267/2012 tiek, kiek jis susijęs su jos įrašymu į šio reglamento IX priede pateiktą sąrašą.

Dėl esmės

32 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį ieškinio pagrindą, susijusį su pareigos motyvuoti pažeidimu.

33 Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad Taryba teisės požiūriu nepakankamai motyvavo jai skirtų ribojamųjų priemonių priėmimą. Iš tikrųjų teiginiai, kad ji nuosavybės teise priklauso IRISL arba jos kontroliuojama, yra tik taikytinos teisės normos priminimas, todėl tai nėra specialūs ir konkretūs motyvai, dėl kurių Taryba manė, kad ieškovei reikia taikyti ribojamąsias priemones. Konkrečiai kalbant, Taryba nepatikslino tariamo priklausymo IRISL ar jos kontrolės pobūdžio arba nepateikė papildomos informacijos apie priežastis, dėl kurių ji yra IRISL „fiktyvi bendrovė".

34 Taryba tvirtina, kad nurodyti motyvai yra pakankami, visų pirma todėl, kad ji nurodė ieškovės ir IRISL ryšių pobūdį, t. y. aplinkybę, jog atliekant mokėjimus P. ja buvo pasinaudota kaip fiktyvia bendrove.

35 Reikia priminti, kad SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje, o konkrečiai šios bylos atveju – Reglamento Nr. 961/2010 36 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 267/2012 46 straipsnio 3 dalyje, įtvirtinta pareiga nurodyti konkrečiam asmeniui jo nenaudai priimto akto motyvus siekiama, viena vertus, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų – ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme ir, kita vertus, leisti šiam atlikti šio akto teisėtumo kontrolę. Taip suformuluota pareiga motyvuoti yra vienas iš esminių Bendrijos teisės principų, nuo kurio gali būti nukrypstama tik dėl imperatyvių reikalavimų. Todėl iš esmės apie motyvus suinteresuotajam asmeniui turi būti pranešta kartu su jo nenaudai priimtu aktu ir motyvų stokos negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo apie sprendimo motyvus sužino per procesą Sąjungos teisme (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, T-390/08, Rink. p. II-3967, 80 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

36 Dėl to Taryba privalo supažindinti subjektą, kuriam skirtos ribojamosios priemonės, su specifinėmis ir konkrečiomis priežastimis, dėl kurių mano, kad šių priemonių reikėjo imtis, išskyrus atvejus, kai tam prieštarauja imperatyvūs Sąjungos ar jos valstybių narių saugumo arba su jų tarptautinių santykių išsaugojimu susiję pagrindai. Ji taip pat turi nurodyti faktines ir teisines aplinkybes, nuo kurių priklauso atitinkamų priemonių teisinis pagrindimas, ir argumentus, kuriais remdamasi priėmė šias priemones (šiuo klausimu žr. 35 punkte minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 81 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

37 Be to, motyvai turi būti pritaikyti prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį bei į interesą gauti paaiškinimus, kurį asmenys, jeigu šis aktas jiems skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai bei konkrečiai susijęs, gali turėti. Nurodant motyvus, nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvacija yra pakankama, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamąją sritį reglamentuojančių teisės normų visumą. Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės reikšmę (žr. 35 punkte minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 82 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

38 Šiuo atveju dėl ginčijamų aktų motyvų, pirma, reikia pažymėti, kad, kaip teigia ieškovė, teiginys, kad ji „nuosavybės teise priklauso“ IRISL „arba jos kontroliuojama“ yra paprasčiausias Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies d punkto ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies e punkto pakartojimas nepateikiant jokios tikslesnės informacijos, susijusios su konkrečiu ieškovės atveju, visų pirma dėl kontrolės arba priklausymo pobūdžio.

39 Antra, teiginys, kad ieškovė yra IRISL „fiktyvi bendrovė“, palyginti su teiginiu, kad ji pastarajai „nuosavybės teise priklauso arba jos kontroliuojama“, neturi savarankiško turinio. Nors sąvoka „fiktyvi bendrovė“ neturi konkrečios teisinės reikšmės, ji iš esmės vartojama apibrėžiant tarpinį subjektą, sukurtą siekiant nuslėpti tam tikrus veiksmus vykdančios bendrovės tapatybę. Tačiau tam, kad tarpinis subjektas galėtų būti panaudotas kaip „fiktyvi bendrovė“, jis būtinai turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas subjekto, kurio veiksmai turi būti nuslėpti, arba nuo jo priklausyti. Todėl pripažinimas „fiktyvia bendrove“ nepateikia jokios papildomos informacijos dėl konkrečių motyvų, kuriais remdamasi Taryba patvirtino ribojamąsias priemones ieškovės atžvilgiu.

40 Šiomis aplinkybėmis Taryba nepagrįstai teigia, kad ginčijamo akto motyvai leidžia ieškovei suprasti, jog ribojamosios priemonės jai buvo numatytos arba dėl to, kad IRISL naudojosi ja atlikdama mokėjimus P., kaip tai Taryba nurodė 2012 m. kovo 23 d. laiške, arba dėl to, kad ji gaudavo pinigų iš I., K., O. ir C., arba pati pervesdavo joms pinigus, kaip tvirtino Taryba 2012 m. gegužės 16 d. pastabose.

41 Iš tikrųjų, be to, kad šie du pateisinimai yra *a priori* prieštaringi, nes grindžiami ne tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, pirma, reikia pažymėti, kad ginčijamų aktų motyvuose nepaminėtos P., I., K., O. arba C., taip pat faktas, kad IRISL naudojosi ieškove kaip fiktyvia bendrove gaudama arba pervesdama pinigus.

42 Antra, Tarybos 2012 m. kovo 23 d. laiške ir 2012 m. gegužės 16 d. pastabose išdėstytomis aplinkybėmis, darant prielaidą, kad jos patvirtintos, siekiama įrodyti, ne faktą, kad ieškovė kaip fiktyvi bendrovė nuosavybės teise priklauso IRISL arba yra jos kontroliuojama, o veikiau, kad ji padėjo IRISL arba su ja susijusiems subjektams išvengti jiems skirtų ribojamųjų priemonių poveikio.

43 Be to, priešingai, nei teigia Taryba, iš ginčijamų aktų motyvų neaišku, kad ji rėmėsi 2012 m. kovo 23 d. arba 2012 m. gegužės 16 d. pastabose išdėstytomis aplinkybėmis.

44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Taryba teisės požiūriu nepakankamai motyvavo ginčijamus aktus.

45 Todėl reikia pritarti antrajam ieškinio pagrindui ir panaikinti, pirma, Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1245/2011 ir Reglamentą Nr. 961/2010 tiek, kiek jie susiję su ieškovės įrašymu į Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktą sąrašą, antra, Reglamentą Nr. 267/2012 tiek, kiek jis susijęs su ieškovės įrašymu į šio reglamento IX priede pateiktą sąrašą, ir nereikia nagrinėti pirmojo ir trečiojo ieškinio pagrindų.

46 Ieškovė taip pat prašo, kad ginčijamų aktų panaikinimo poveikis būtų nedelstinas.

47 Šiuo klausimu, pirma, reikia pastebėti, kad Reglamentas Nr. 961/2010, iš dalies pakeistas Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1245/2011, buvo panaikintas Reglamentu Nr. 267/2012. Todėl šie aktai nebesukelia teisinių pasekmių, o ieškovė atitinkamai daugiau nėra suinteresuota prašyti juos panaikinti ir kad tokio panaikinimo poveikis būtų nedelstinas. Šiomis aplinkybėmis nebereikia priimti sprendimo dėl jos prašymo tiek, kiek jis susijęs su Reglamentu Nr. 961/2010, iš dalies pakeistu Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1245/2011.

48 Antra, dėl Reglamento Nr. 267/2012 reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, nukrypstant nuo SESV 280 straipsnio, Bendrojo Teismo sprendimai, kuriais reglamentas skelbiamas negaliojančiu, įsigalioja tik pasibaigus šio statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam apeliacinio skundo padavimo laikotarpiui arba, jeigu per tą laikotarpį paduodamas apeliacinis skundas, nuo apeliacinio skundo atmetimo dienos (pagal analogiją žr. 2011 m. rugsėjo 16 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Kadio Morokro prieš Tarybą*, T-316/11, neskelbiamo Rinkinyje, 38 punktą).

49 Tačiau Reglamentas Nr. 267/2012, įskaitant jo IX priedą, yra reglamento pobūdžio, nes jo 51 straipsnio antroje pastraipoje numatyta, kad šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse, o tai atitinka SESV 288 straipsnyje numatytą reglamento poveikį (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, C-548/09 P, Rink. p. I-11433, 45 punktą).

50 Šiomis aplinkybėmis ieškovės prašymą reikia atmesti tiek, kiek jis susijęs su Reglamento Nr. 267/2012 panaikinimo poveikiu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

51 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Be to, pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje nėra poreikio priimti sprendimą, Bendrasis Teismas išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra. Kadangi šiuo atveju Taryba iš esmės pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007, ir 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1245/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010, tiek, kiek jie susiję su *CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd* įrašymu į Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktą sąrašą.**

2. **Panaikinti 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010, tiek, kiek jis susijęs su *CF Sharp Shipping Agencies* įrašymu į IX priede pateiktą sąrašą.**

3. **Nereikia priimti sprendimo dėl *CF Sharp Shipping Agencies* prašymo panaikinti Reglamentą Nr. 961/2010 ir Reglamentą Nr. 1245/2011 ir kad tokio panaikinimo poveikis būtų nedelstinas.**

4. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

5. **Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2012 m. spalio 26 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.